Incipit epla beati Jeronimi pbi. ad damasū papā in quatuor euāgelia

Beatissimo patre damaso ieronimus. Nouū opus me facere cogis ex veteri: ut post exemplaria scripturarū toto orbe dispersa quasi quidā arbitr sedeā: et quia inter se variāt que sint illa q̄ cū greca consentiant veritate decernam. Prius labor sed periculosa presumptio: iudicare de veteribus ipsum ab omnibus iudicandū: senis mutare linguā: et canescentē mūdū ad initia retrahere parvulorum. Quis enī doctus pariter vel indoctus cū in manus volumen assumpserit: et a falsa quā semel imbibit videbit discrepare nō statim erūpat in vocē me fallariū me clamās esse sacrilegū: q̄ audeā aliquid in veteribus libris addere: mutare: corrigere? Aduersus quā invidiam duplex causa me consolat: nō et tu qui summus sacerdos es fieri iubes: et vera non esse nō variat: etiā maledicoz testimonio cōprobatur. Si enī latinis exemplaribus fides est adhibenda: respondeāt quibus tot sunt exemplaria pene quot codices. Sin aūt veritas est querenda de pluribus: cur nō ad grecā originē reuertamur ea que vel a uitiosis interpretibus male edita vel a presumptoribus imperitis emendata perperam: vel a librarijs dormitātibus aut addita sūt aut mutata corrigimus? Sexz vero ego de veteri disputo testamēto: nō a septuaginta senioribus in grecā linguā versum eccio gradu ad nos usqz venit. Non quero quid aquila quid symmachus sapiant: quare theodotion inter nouos et veteres medius inuenit. Sit illa vera interpretatio: quam apostoli obtinuerunt. De nouo nunc loquor testamento nō grecū esse nō dubiū est: excepto apostolo matheo qui primus in iudea euangelium xp̄i hebraicis litteris edidit. Hoc certe rū in nostro sermone discordat: et diuersos riuulos trahit ducit: unus de fonte querendus est. Preteriro eos codices q̄s a luciano et hesycio nuncupatores paucoz tumultū asserit quere la cōtento: quibus utiqz nec in veteri instrumēto post septuaginta interpretes emendare quid licuit: nec in nouo profuit emendasse: cum multaz gentium linguis scriptura ab translata doceat falsa esse que addita sunt. Igitur hec plena p̄sumptionis pollicetur quattuor tantū euangelia: quoz ordo est iste: matheus: marcus: lucas: iohānes: codicum grecoz emendata collatione sed veterū: que ne multū a latinis varietate discreparent: data calamo imperauim⁹: ut his tantum que sensum videbantur mutare correctis: reliqua manere paterem⁹ ut fuerāt. Canones quoz quos eusebius cesariensis episcopus allegādrinū secut⁹ ammoniū in decē numeros ordinauit: sicut in greco habētur expressimus. Od si quis decuriones voluerit nosse que in euangelijs vel eadem vel diuersa vel sola sint: eoz distinctione cognoscet. Magnus siquidē hic in nris codicibus error inoleuit: dum nō in eadem re alius euangelia plus dixit: in alio quia minus putauerint addiderunt: vel dum eundē sensum alius aliter exprellit: ille qui unū e quattuor primum legerat: ad eius exemplū ceteros quoz estimauerit emendandos. unde accidit: ut apud nos mixta sint omnia: et in marco plura luce aliz